СПРАВКА

за отразяване на получените предложения при обществените консултации на
законопроект за изменение и допълнение на Закона за публичното предлагане на ценни книжа

Участник в обществената консултация	Предложение / Мнение	Приема/не приема предложението / мнението	Мотиви
Асоциацията на директорите за връзки с инвеститорите в България и Асоциация на индустриалния капитал в България (АДВИБ и АИКБ)	**<u>Обща бележка във връзка с предложения за обсъждане проект на ЗИДЗППК:</u>** По наше мнение използваната техника за въвеждане изискванията за предоставяне на информация съгласно Регламент (ЕС) 2023/2859 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2023 година за създаване на европейска единна точка за достъп, осигуряваща централизиран достъп до публично достъпна информация от значение за финансовите услуги, капиталовите пазари и устойчивото развитие (Регламент (ЕС) 2023/2859) е неудачна, доколкото в ЗППЦК, а и в останалите засегнати от изменението закони, се въвежда един и същи текст на няколко места. По-удачно би било от гледна точка на законодателната техника, да се използва въвеждане на текста с изискванията за метаданните в един член, напр. чл. 160 от ЗППЦК, а в съответните разпоредби, съдържащи задължения за поднадзорните лица за предоставяне на определена информация на КФН да се въведе с допълнително изречение препратка за формата на тази информация, съгласно Регламент (ЕС) 2023/2859. **Бележката важи за следните параграфи от ЗИДЗППЦК: § 5, § 6 в частта за създаване на чл. 116а, ал. 8 от ЗППЦК, § 7, § 8.**	**Приема се по принцип**	Използваната правна техника по въвеждане на омнибус директивата в ЗППЦК отразява в пълнота изискванията на директивата относно съдържанието на метаданните, при отчитане на факта, че същите не са идентични във всички разпоредби. Това е така, с оглед въвеждането на различни директиви в ЗППЦК, като директива 2004/25/ЕС, Директива 2007/36/ЕС и 2004/109/ЕС. В този смисъл, предложението не може да бъде възприето. По отношение на посочения чл. 160, следва да се поясни, че целта на разпоредбата не е да дублира предвидени правни норми, а да създаде условия за прилагането на делегираните регламенти по

			приложението на основния регламент, в които се уточняват допълнителни метаданни, придружаващи информацията, формата й, структурата и други елементи, като в същото време се отчитат и насоките на европейските надзорни органи, поради което направеното предложение не може да се възприеме.
	На следващо място, въведеното на различни систематични места в законопроекта задължение за поднадзорните лица да уведомяват КФН за своя профил в информационната система за сигурно електронно връчване, като модул на Портала на електронното управление по смисъла на Закона за електронното управление, в 7-дневен срок от регистрирането на профила, е излишна допълнителна административна тежест за поднадзорните лица. Независимо от изпълнението на задължението за уведомяване, държавният регулатор ще трябва да извърши проверка в информационната система за сигурно електронно връчване дали е изпълнено основното задължение за регистриране на профил в системата. Освен ресурс за изпълняване на основното задължение, всяко поднадзорно на регулатора лице ще трябва да изразходва такъв и за уведомяване на КФН за изпълнението му. Проверка за изпълнението на двете въведени задължения ще трябва да извършва и администрацията на КФН, при това наличието на уведомление за извършена регистрация с нищо не обезпечава реалното изпълнение на задължението за регистриране на профил в системата. По-големият обем кореспонденция затруднява както поднадзорните лица, така и служителите на КФН. Още повече, че тази кореспонденция следва да се осъществи в кратък период от време от всички поднадзорни лица.	**Приема се с редакция**	С оглед посочените възражения, в ЗИД на ЗППЦК са предложени редакции в относимите разпоредби, в които се уточнява, че задължените лица следва да уведомят Комисията за своя профил чрез системата за сигурно електронно връчване. По този начин няма да има увеличение на административната тежест.

	Бележката важи за следните параграфи от ЗИДЗППЦК: § 2, § 4, в частта за създаване на чл. 110а, ал. 2 от закона, § 9 в частта по отношение на чл. 177б, ал. 2 от закона.		
	<u>Бележки по конкретни текстове от ЗИДЗППЦК</u> **<u>По § 3</u>**: *В чл. 100т се създава ал. 9:* *„(9) Емитентът или лицето, поискало без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, се счита че са изпълнили задължението си по чл. 38, ал. 16 от Закона за счетоводството ако подават отчетите и докладите по реда на ал. 4 и информацията отговаря на всички изисквания за метаданни*.“ Предложената формулировка е неясна. Видно е, че с предложението се цели облекчаване на предоставянето на отчетна информация за определен кръг задължени лица, но текстът в края на новата ал. 9 - „***по реда на ал. 4 и информацията отговаря на всички изисквания за метаданни***“ създава неясноти и по-скоро обърква адресатите. Четвъртата алинея на чл. 100т от ЗППЦК препраща към Наредба № 2 на КФН, която не съдържа нови разпоредби, свързани с годишното отчитане на емитентите или с европейската единна точка за достъп (ЕЕТД). Изразът от предложения текст „всички изисквания за метаданни“ не внася яснота на какви допълнителни изисквания трябва да отговарят годишните финансови отчети за дейността на емитентите и какво означава „всички“. Съответно се очаква изискванията за метаданните да бъдат въведени в Наредба № 2 на КФН, към която е направена препратката или това са всички изисквания за метаданните, съгласно Регламент (ЕС) 2023/2859 или се има предвид нещо съвсем различно. **В този смисъл би било добре предложената редакция на чл. 100т, ал. 9 от ЗППЦК да се прецизира.**	**Не се приема**	Разпоредбата на чл. 100т, ал. 9 ЗИД ЗППЦК въвежда напълно изисквания на чл. 9 от Директива 2023/2864, с който се въвежда нов чл. 33а в Директива 2013/34/ЕС. По-конкретно, чл. 33а, параграф 2 от нея изисква когато предприятие изпраща посочената в чл. 33а, параграф 1 информация на официално определен механизъм съгласно член 23а от Директива 2004/109/ЕО, за да осигури достъп чрез ЕЕТД, се счита, че това предприятие е изпълнило задълженията си по чл. 33а, параграф 1, ако тази информация отговаря на всички изисквания за метаданни, посочени в него. В същото време, следва да се държи сметка, че чл. 100т, ал. 4 е в процес на изменение, предвид въвеждането с по-ранен срок на Директива 2004/109/ЕС, която е

			изменена с чл. 3 от Директива 2023/2864. Изменението е предложено чрез ПЗР на ЗИД на ЗПФИ, внесен в Народното събрание със сигнатура 51-502-01-31 от месец юли 2025 г. Съгласно измененията в чл. 100т, ал. 4, регулираната информация се предоставя на Комисията по електронен път за целите на ал. 1 и чл. 100у[1]. Изискванията към формата и съдържанието на информацията за целите на ал. 1, както и условията, начините и редът за нейното разкриване се определят с наредба.
	<u>По § 6:</u> *В чл. 116а се създават ал. 8 и 9:* *„(8) Упълномощените съветници едновременно с публикуването на информацията по ал. 6, подават до комисията тази информация във формат за извличане на данни по чл. 2, т. 3 от Регламент (ЕС) 2023/2859 или, когато това се изисква от акт от правото на Европейския съюз или от този закон, в машинночетим формат по чл. 2, т. 4 от същия регламент, придружена от следните метаданни:* *1. наименование на упълномощения съветник;* *2. идентификационен код на правния субект на упълномощения съветник;* *3. размер на упълномощения съветник според категорията съгласно чл. 7, параграф 4, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2023/2859;*	Приема се	

	4. промишлени сектори на икономическите дейности на упълномощения съветник съгласно чл. 7, параграф 4, буква „д“ от Регламент (ЕС) 2023/2859; *5. вид на информацията, както е класифицирана съгласно чл. 7, параграф 4, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2023/2859;* *6. отбелязване дали информацията съдържа лични данни.* *(9) Упълномощените съветници са длъжни да разполагат с идентификационен код на правния субект. Упълномощените съветници уведомяват Комисията за своя идентификационен код в 7-дневен срок от издаването на съответния код.“* Предлагаме наред с нововъведените задължения за придобиване на идентификационен код на правния субект, за тази група задължени лица също следва да се въведе изискване да разполагат с персонален профил, регистриран в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Портала на електронното управление по смисъла на Закона за електронното управление.		
	<u>По § 7:</u> *В чл. 117 се създава ал. 4:* *„(4) Дружеството едновременно с публикуването на информацията по ал. 3, подава до комисията тази информация във формат за извличане на данни по чл. 2, т. 3 от Регламент (ЕС) 2023/2859 или, когато това се изисква от акт от правото на Европейския съюз или от този закон, в машинночетим формат по чл. 2, т. 4 от същия регламент, придружена от следните метаданни:* *1. наименование на дружеството, за което се отнася информацията;* *2. идентификационен код на правния субект на дружеството;* *3. размер на дружеството според категорията съгласно чл. 7, параграф 4, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2023/2859;* *4. промишлени сектори на икономическите дейности на дружеството съгласно чл. 7, параграф 4, буква „д“ от Регламент (ЕС) 2023/2859;*	**Приема се с редакция**	По отношение на посочения чл. 160, следва да се поясни, че целта на разпоредбата не е да дублира предвидени правни норми, а да създаде условия за прилагането на делегираните регламенти по приложението на основния регламент, в които се уточняват допълнителни метаданни, придружаващи информацията, формата й, структурата и други елементи, като в същото време се отчитат и насоките на европейските

	5. вид на информацията, както е класифицирана съгласно чл. 7, параграф 4, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2023/2859. *6. отбелязване дали информацията съдържа лични данни.“* Предложено е създаване на нова ал. 4 в чл. 117 от закона за публично предлагане на ценни книжа, с която да се въведе изискването за метаданните и формата на файла. Първо – тук важи бележката ни по отношение на новия чл. 160, направено по § 8 от ЗИДЗППЦК. Второ – по наше мнение неправилно в новата алинея 4 се прави препратка към задължението по чл. 117, ал. 3 от ЗППЦК вместо да се препрати към задължението по чл. 117, ал. 2 от ЗППЦК. В ал. 2 е предвидено задължение за адресатите на разпоредбата да изпратят на КФН протокола от проведеното общо събрание в тридневен срок от провеждането му. На свой ред в третата алинея е предвидено друго задължение, свързано с протокола, а именно - в срока по ал. 2 той да бъде публикуван на корпоративната интернет страница на публичното дружество. Нито в ал. 2, нито в ал. 3 не се споменава думата информация. Но новата ал. 4 предвижда „дружеството едновременно с публикуването на **информацията по ал. 3**, да подава до комисията **тази информация** във формат за извличане на данни или, когато това се изисква от акт от правото на ЕС или от този закон, в машинночетим формат, съгласно Регламент (ЕС) 2023/2859, придружена от изчерпателно описани метаданни. Подобен подход вместо да улесни адресатите на задължението за метаданните и формата на файла, усложнява правната конструкция и затруднява разбирането за същността на задължението, което всъщност се свежда до следното – протоколът, който и досега се изпраща на КФН в определен срок, следва вече да се изпраща в определен формат и да съдържа определени		надзорни органи, поради което направеното предложение не може да се възприеме. **§ 7.** В чл. 117 се създава ал. 4: „(4) Дружеството едновременно с публикуването на протокола по ал. 3, подава до комисията този протокол във формат за извличане на данни по чл. 2, т. 3 от Регламент (ЕС) 2023/2859 или, когато това се изисква от акт от правото на Европейския съюз или от този закон, в машинночетим формат по чл. 2, т. 4 от същия регламент, придружена от следните метаданни:

	метаданни. Водени от тези мотиви, считаме, че предложената с § 7 редакция на новата ал. 4 следва да отпадне, а вместо нея да се допълни по подходящ начин съществуващата ал. 2 на чл. 117 от ЗППЦК, в която да се посочи в какъв формат следва да е изпратения на регулатора протокол и чрез препратка към чл. 160 да се уточни изискването за метаданните.		
	По § 8: *В глава единадесета, раздел II се създават нови чл. 158 - 160:* *„Чл. 158. (1) Дружеството – търгов предложител, едновременно с регистриране на търговото предложение, съответно с представянето на информацията по чл. 151, ал. 3, и дружеството – обект на търгово предложение, едновременно с представянето на информацията по чл. 151, ал. 5, подават до комисията тази информация във формат за извличане на данни по чл. 2, т. 3 от Регламент (ЕС) 2023/2859 или, когато това се изисква от акт от правото на Европейския съюз или от този закон, в машинночетим формат по чл. 2, т. 4 от същия регламент, придружена от следните метаданни:* *1. наименование на дружеството, за което се отнася информацията;* *2. идентификационен код на правния субект на дружеството ;* *3. размер на дружеството според категорията съгласно чл. 7, параграф 4, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2023/2859;* *4. промишлени сектори на икономическите дейности на дружеството съгласно чл. 7, параграф 4, буква „д“ от Регламент (ЕС) 2023/2859;* *5. вид на информацията, както е класифицирана съгласно чл. 7, параграф 4, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2023/2859;* *6. отбелязване дали информацията съдържа лични данни.* *(2) Дружествата по ал. 1 са длъжни да разполагат с идентификационен код на правния субект. Дружествата уведомяват*	**Приема се частично**	По отношение на посочения чл. 160, следва да се поясни, че целта на разпоредбата не е да дублира предвидени правни норми, а да създаде условия за прилагането на делегираните регламенти по приложението на основния регламент, в които се уточняват допълнителни метаданни, придружаващи информацията, формата й, структурата и други елементи, като в същото време се отчитат и насоките на европейските надзорни органи, поради което направеното предложение не може да се възприеме. В допълнение, се предлага следната редакция на чл. 158: § 8. „Чл. 158. Дружеството – обект на търгово предложение,

	комисията за своя идентификационен код в 7-дневен срок от издаването на съответния код. *Чл. 159. Комисията е орган за събиране на данни по смисъла на чл. 2, т. 2 от Регламент (ЕС) 2023/2859 по отношение на информацията, разкривана по чл. 114а, ал. 10, чл. 116а, ал. 8, чл. 117, ал. 4 и чл. 158, ал. 1 и информацията по чл. 21а, параграфи 1 и 4 от Регламент (ЕС) 2017/1129, както и в случаите когато има компетентност – информацията по чл. 15а, параграф 1, ал. 1, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2023/2631 на Европейския парламент и на Съвета от 22 ноември 2023 година относно европейските зелени облигации и незадължителното разкриване на информация за облигации, предлагани на пазара като екологично устойчиви, и за облигации, свързани с устойчивостта (ОВ L, 2023/2631, 30 ноември 2023 г.), за целите на осигуряването на достъп чрез европейската единна точка за достъп.* *Чл. 160. Допълнителни изисквания към формата, съдържанието и подаването на информацията по чл. 114а, ал. 10, чл. 116а, ал. 8, чл. 117, ал. 4 и чл. 158 и метаданните към нея се определят с актовете по прилагането на Регламент (ЕС) 2023/2859 и насоки на ЕОЦКП, за които комисията е взела решение за тяхното прилагане.“* В новия чл. **158, ал. 1** са създадени задължения за два правни субекта. Това са Дружеството – търгов предложител и публичното дружество – обект на търговото предложение. Доколкото обект на търгово предложение може да бъде само публично дружество, то в тази част няма проблем. Търгов предложител обаче може да бъде както юридическо лице, така и физическо лице. В тази връзка не е ясно при предложител физическо лице, дали търговото предложение от физическо лице ще стигне до ЕЕТД, доколкото за физическите лица не се въвежда задължението за метаданни. Отделно от това, в конкретната разпоредба не става ясно метаданните кое дружество следва да касаят. Дали тези на дружеството – обект на търгово предложение (което е		едновременно с регистриране на търговото предложение, съответно с представянето на информацията по чл. 151, ал. 3 и ал. 5, подава до комисията тази информация във формат за извличане на данни по чл. 2, т. 3 от Регламент (ЕС) 2023/2859 или, когато това се изисква от акт от правото на Европейския съюз, в машинночетим формат по чл. 2, т. 4 от същия регламент, придружена от следните метаданни: 1. наименование на дружеството, за което се отнася информацията; 2. идентификационен код на правния субект на дружеството ; 3. размер на дружеството според категорията съгласно чл. 7, параграф 4, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2023/2859; 4. промишлени сектори на икономическите дейности на дружеството съгласно чл. 7,

	логично, но не е изрично пояснено) или следва да са метаданните на дружеството - търгов предложител. На следващо място – в действащата редакция на чл. 89о (Нов - ДВ, бр. 64 от 2020 г., в сила от 21.08.2020 г.) изрично е предвидено, че за допускане на ценни книжа до търговия на място за търговия емитентът е длъжен да разполага с идентификационен код на правния субект. Предвид това обектът на търгово предложение изначално разполага с такъв идентификационен код и въведеното с новия чл. **158, ал. 2** задължение за тези правни субекти е излишно. По отношение на дружеството – търгов предложител също предвиденото в тази алинея задължение е излишно, доколкото съгласно MIFID II и MiFIR, всяко юридическо лице търгуващо на борсата в рамките на ЕС следва да притежава такъв идентификационен код. Т.е. още като клиент на лицензирания инвестиционен посредник, тези правни субекти са придобили LEI код. Неясно е и въвеждането на задължение за придобития LEI код в седемдневен срок от придобиването му да се уведомява регулаторния орган. В хипотезата на търгово предложение и двата задължени правни субекта имат предварително издадени идентификационни кодове на правния субект. Освен това, не е ясно защо придобиването на кода следва да се докладва на регулатора, след като проверката за наличие на такъв е безплатна и свободно достъпна. По отношение на предложения нов **чл. 160** от ЗППЦК, считаме че това е систематичното място, където в закона следва да са посочени всички изисквания за метаданните и препратка към тази разпоредба следва да се въведе в съответните членове от закона, а не както е предложено в момента – чл. 160 да препраща към тези разпоредби, в които излишно е дублирано идентично съдържание на изискванията по отношение на метаданните. Наред с това, считаме за удачно в тази разпоредба да се посочат изрично вече влезлите в сила актове по прилагането на Регламент (ЕС) 2023/2859, а именно регламентите за		параграф 4, буква „д“ от Регламент (ЕС) 2023/2859; 5. вид на информацията, както е класифицирана съгласно чл. 7, параграф 4, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2023/2859; 6. отбелязване дали информацията съдържа лични данни.

	изпълнение 2025/1338 и 2025/1339, към които да се добави изразът „и останалите актовете по прилагането на Регламент (ЕС) 2023/2859“.		
Българска асоциация на управляващите дружества (БАУД)	В рамките на срока на общественото обсъждане на проекта на ЗИД на ЗППЦК („Проектозакона“) от името на Българската асоциация на управляващите дружества (БАУД) и нейните членове Ви предоставяме редица бележки, коментари и предложения във връзка с Проектозакона, като внасяме и предложение за изменение в Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (ЗКИСДПКИ) във връзка с проектираното чрез ЗИД на ЗППЦК прецизиране и допълване на уредбата на дейността на предприятията за колективно инвестиране (ПКИ) и управляващите дружества (УД). Подкрепяме извършването на изменения и допълнения в ЗППЦК, с които се въвеждат изискванията, съответно се предприемат мерки по прилагането, свързани с релевантните законодателни акта на Европейския съюз (ЕС), с които се създава европейска единна точка за достъп (ЕЕТД/ESAP), която централизирано ще предоставя публично оповестявана информация относно финансовите услуги, капиталовите пазари и устойчивото развитие. Подкрепяме и измененията, свързани със системата за сигурно електронно връчване.	**Приема се**	
	Подкрепяме и предложенията за прецизиране уредбата на дейността на ПКИ и УД, с изключение на предложението за изменение на чл. 93, ал. 5 ЗДКИСДПКИ. Подкрепяме намерението, обосновано в мотивите към законопроекта, **лицата, обслужващи клиенти, да бъдат извън обхвата на задължението за одобрение**. По наше мнение обаче, предложената промяна не предлага еднозначно решение, защото продължава да стои неяснотата около това кои сделки са за сметка на управляващото дружество. В тази връзка предлагаме текстът да бъде допълнително изменен или: i с прецизиране на това кои сделки са за сметка на управляващото дружество (според нас, това следва да са само някои рамкови договори за дългосрочно изпълнение, но не и стандартни договори, влизащи в предмета на дейност на управляващото дружество, сключвани в офисите	**Приема се с редакция**	4. В чл. 93: а) в ал. 1 в текста преди т. 1 думите „на управляващо дружество, трябва да“ се заменят с „и прокурист на управляващо дружество, трябва да има добра репутация и опит по отношение на типа колективни инвестиционни схеми, които дружеството управлява, както и да“; б) алинея 2 се изменя така:

	на УД или чрез платформи от служители на УД по трудов договор), или (ii) с изрично изключване на лицата, които извършват сделките като част от трудовото си правоотношение с УД, каквото позиция е изразена на стр. 6 от мотивите към Проектозакона, където се пояснява, че лицата, които обслужват клиентите на управляващото дружество, няма в обхвата на задължението за одобрение.		„(2) Управляващото дружество се управлява и представлява съвместно най-малко от две лица, отговарящи на изискванията на ал. 1. Те не могат да възлагат цялостното управление и представителство на управляващото дружество на един от тях, но могат да упълномощават трети лица за извършване на отделни действия.“ в) в ал. 4 думите „ал. 1 и 2“ се заменят с „ал. 1“; г) в ал. 5 думата „могат“ се заменя със „са упълномощени“; д) създава се нова ал. 6: „(6) Алинея 5 не се прилага за лицата, които сключват договори във връзка с издаване, продажба и обратно изкупуване на дялове на управляваните от управляващото дружество предприятия за колективно инвестиране, както и за лицата, които приемат поръчки за покупка и обратно изкупуване на тези дялове. Допълнителни изисквания към лицата по

			изречение първо се определят в наредба.“ е) досегашната ал. 6 става ал. 7; ж) досегашната ал. 7 става ал. 8 и в нея се създава ново изречение трето: „Изречение първо се прилага съответно и за лицата по ал. 5.“, а досегашното изречение трето става изречение четвърто; з) досегашната ал. 8 става ал. 9; и) досегашната ал. 9 става ал. 10 и в нея думите „ал. 1, 2, 4 и 5“ се заменят с „ал. 1, 4 и 5“, а думите „ал. 1 или 2“ се заменят с „ал. 1“
	На второ място, предлагаме да се внесат промени в чл. 108, ал. 6 от ЗДКИСДПКИ. Предложението е свързано с политиката за възнагражденията на УД и необходимостта да се актуализират някои параметри, които се отнасят до частта от променливото възнаграждение, която може да бъде изплащана в пари. Преди близо осем години чрез приемането от Народното събрание на новата ал. 6 на чл. 108 от ЗДКИСДПКИ (ДВ, бр. 15 от 2018 г.) бяха въведени облекчения и изключения от режима на политиката за възнагражденията, което намери израз в установяване на количествени прагове, под които УД може да не прилагат част от изискванията на политиката за възнагражденията, особено що се отнася до изплащане на променливото възнаграждение. По този начин в съответствие с макроикономическите условия към момента на приемане на горепосочения законов текст и с принципа на пропорционалността, бе отчетена спецификата на дейността и различията в режимите и бизнес	**Приема се по принцип**	Направеното предложение излиза извън обхвата на законопроекта, като се предлага измененията в режима на възнагражденията да бъде обсъдено при предстоящото изменение на ЗДКИСДПКИ в рамките на междуведомствената работна група с представители на МФ, КФН, БАУД и БНБ.

	моделите на управляващите дружества (УД) и колективните инвестиционни схеми (КИС) и бе създаден един адекватен за времето си модел на политика на възнагражденията за служителите в УД и по-специално на служителите на ръководни длъжности, служителите, чиято дейност е свързана с поемане на рискове (т.нар. risk takers), служителите, изпълняващи контролни функции, всички други служители, чиито възнаграждения са съизмерими с възнагражденията на ръководния персонал и риск мениджърите и чиито професионални дейности оказват влияние върху рисковия профил на управляваните от управляващото дружество колективни инвестиционни схеми – лица по ал. 1 от чл. 108 ЗДКИСДПКИ. Следва да се има предвид, че през изминалия период се въведоха сериозни промени в европейското законодателство, чрез които се даде възможност на инвестиционните посредници (ИП) по-свободно да структурират отношенията, свързани с променливото възнаграждение и частта от него, която може да се изплаща в пари. След имплементиране на Директива (ЕС) 2019/2034 относно пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и за изменение на директиви 2002/87/ЕО, 2009/65/ЕО, 2011/61/ЕС, 2013/36/ЕС, 2014/59/ЕС и 2014/65/ЕС (Investment Requirements Directive или IRD) в българското законодателство, чл. 32 от IRD намери своя български еквивалент в чл. 29 от Наредба № 50 от 30 март 2022 г. за капиталовата адекватност, ликвидността на инвестиционните посредници и осъществяването на надзор за спазването им („Наредба № 50“), в който бяха установени параметри, при които някои от рестриктивните разпоредби от режима на променливото възнаграждение на ИП може да не се прилагат: „Чл. 29. (1) Изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 10 и 12 и чл. 26 - 28 може да не се прилагат по отношение на: 1. инвестиционен посредник, когато размерът на неговите балансови и задбалансови активи през четиригодишния период непосредствено преди текущата финансова година не надхвърля като средна стойност левовата равностойност на 100 млн. евро; 2. служител, чието годишно променливо възнаграждение не надхвърля левовата равностойност на 50 000 евро и не превишава 25 на сто от общото му годишно възнаграждение.“ Режимите на управляващите дружества и инвестиционните посредници имат много сходни черти и		

	частично се припокриват, една голяма част от уредбата на ИП е пряко приложима към УД, част от предмета на дейност на двата вида финансови посредници е идентичен (предоставяне на инвестиционни консултации/съвети, доверително управление на индивидуални портфейли, включващи финансови инструменти, държане на финансови инструменти). В момента обаче се появява значителна разлика в праговете, при които двата вида финансови институции могат да прилагат по-облекчените изисквания към променливото възнаграждение и да се възползват от съответната дерогация. Разрастването на бизнеса по инвестиционен мениджмънт, увеличаването на активите под управление в колективни инвестиционни схеми (КИС) и алтернативни инвестиционни фондове (АИФ), нарастването на броя управляващите дружества и колективни схеми засили конкуренцията в сектора и търсенето на компетентен мениджърски персонал, което води до необходимостта да се стимулират адекватно ръководителите и мениджърите, за да се задържат в своите предприятия и да бъдат справедливо възнаграждавани, в съответствие с отговорностите, които носят. Не е без значение и обстоятелството, че през периода от приемането на ал. 6 на чл. 108 от ЗДКИСПДКИ, влязла в сила м. февруари 2018 г., до настоящия момент се наблюдаваха и процеси на инфлация. Следва да се отбележи, че ръстът на работната заплата в сектор Финансови и застрахователни дейности за периода от приемане на прага от 15 000 евро до момента надхвърля 120% (ред 19 от приложената статистика на Националния статистически институт). Това също обуславя необходимост от съответно индексиране и осъвременяване на количествените параметри, свързани с прилагането на режима на възнагражденията, включително при УД, що се отнася до праговете на дерогацията на част от неговите разпоредби по отношение изплащането на променливото възнаграждение. Във връзка с гореизложеното, считаме, че следва да се актуализира и измени ал. 6 на чл. 108 от ЗДКИСДПКИ, като предлагаме бъде създаден нова точка 4а в § 15 от Заключителните разпоредби на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за публичното предлагане на ценни		

	книжа, с която се внасят промени в чл. 108, ал. 6 от ЗДКИСДПКИ, както следва: „4а. Ал. 6 на чл. 108 се изменят и допълват, както следва: Чл. 108. (6) (Нова - ДВ, бр. 15 от 2018 г., в сила от 16.02.2018 г., изм. - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 16.02.2018 г., изм. - ДВ, бр. 70 от 2024 г.)Управляващото дружество може да не прилага изискванията по ал. 4, т. 11 – 13 за лицата по ал. 1, ако общият размер на годишното променливо възнаграждение на съответното лице не превишава ~~30~~ **40** на сто от общото му ~~постоянно~~ **годишно** възнаграждение и не превишава ~~15 000~~ **50 000** евро.“		
Българска асоциация на лицензираните инвестиционни посредници (БАЛИП)	В рамките на срока на публичната консултация относно проекта на ЗИД на ЗППЦК („Проектозакона“) от името на Българската асоциация на лицензираните инвестиционни посредници (БАЛИП) и нейните членове Ви предоставяме редица бележки, коментари и предложения във връзка с Проектозакона, като внасяме и предложение за някои други изменения в ЗППЦК свързани с практиката по прилагане на закона от страна на инвестиционните посредници и емитентите на финансови инструменти. Отделно, доколкото се предвиждат и изменения и допълнения в Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ) предоставяме на Вашето внимание и редица предложения за промени на някои от разпоредбите на цитирания закон. На първо място, подкрепяме извършването на изменения и допълнения в ЗППЦК, с които се въвеждат изискванията, съответно се предприемат мерки по прилагането, свързани с релевантните законодателни акта на Европейския съюз (ЕС), с които се създава европейска единна точка за достъп (ЕЕТД/ESAP), която централизирано ще предоставя публично оповестявана информация относно финансовите услуги, капиталовите пазари и устойчивото развитие. Подкрепяме и текстовете в Проектозакона, свързани със системата за сигурно електронно връчване.	**Приема се по принцип**	Относимите към законопроекта предложения са отразени в същия. В същото време, направените допълнително редица предложения за изменения и допълнения в ЗППЦК и ЗПФИ не могат да бъдат приети, тъй като излизат извън рамките на предложенията за въвеждане на пакета от директива и регламент за въвеждане на условия за прилагане на Единната европейска точка за достъп. Направените предложения следва да бъдат обсъдени и разгледани при последващи изменения и допълнения, включително при обсъждането им с Комисията за финансов надзор, и доколкото не противоречат на въведените

	Предлагаме дефиницията на „Идентификационен код на правния субект“ до бъде включена и в другите закони, в които се изисква такъв код, например в ЗПФИ: „Идентификационен код на правния субект“ е понятие по смисъла на чл. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2025/1338 на Комисията от 10 юли 2025 г. за определяне на техническите стандарти за изпълнение, отнасящи се до прилагането на Регламент (ЕС) 2023/2859 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на функционалностите на европейската единна точка за достъп (ОВ, L 2025/1338 от 10 юли 2025 г.).“		европейски актове в ЗППЦК и ЗПФИ, като по този начин ще се позволи запознаването с тези предложения и на останалите пазарни участници, които ще бъдат засегнати от предлаганите изменения в нормативната уредба.
	На второ място, предлагаме да се внесат някои изменения и допълнения в ЗППЦК, произтичащи от практиката по прилагане на закона през последните години, както и някои огледални промени в Търговския закон, чрез които се доразвива и прецизира уредбата на публично предлагане на облигации. 1. В чл. 77м се създава нова алинея 4 със следния текст: „(4) Размерът на встъпителните и годишните вноски се определя с наредба.“ Мотиви: По този начин евентуалното намаление на вноските във фонда, както и промяната на начина на определянето им, ще става по-бързо и лесно, без да е необходима законодателна промяна. Аналогично, размерът на вноските на банките във ФГВБ се определя с наредба на БНБ. 2. Чл. 77н се отменя. 3. Чл. 89д се изменя така: а) ал. 2 се изменя както следва: **„(**2) Проспектът се подписва от емитента или предложителя или от лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, както и от лицето, гарантиращо ценните книжа, когато е приложимо, които декларират, че проспектът съответства на изискванията на Регламент (ЕС) 2017/1129, тази глава и актовете по	**Не се приема**	Направените допълнително редица предложения за изменения и допълнения в ЗППЦК и ЗПФИ не могат да бъдат приети, тъй като излизат извън рамките на предложенията за въвеждане на пакета от директива и регламент за въвеждане на условия за прилагане на Единната европейска точка за достъп. Направените предложения следва да бъдат обсъдени и разгледани при последващи изменения и допълнения, включително при обсъждането им с Комисията за финансов надзор, и доколкото не противоречат на въведените европейски актове в ЗППЦК и ЗПФИ, като по този начин ще се позволи запознаването с тези

	прилагането им, както и че доколкото им е известно, съдържащата се в проспекта информация е вярна и пълна.“ б) ал. 6 се изменя както следва: „(6) В проспекта се посочва имената и длъжността, съответно наименованието, седалището и адресът на управление, на лицата по ал. 3.“ **Мотиви**: Досегашната редакция на ал. 2 и 6 води до практиката Комисията да изисква декларации от одиторите и съставителите на финансови отчети, с които те да декларират, че доколкото им е известно финансовата информация в Проспекта отговаря на изискванията и е вярна и пълна. Това противоречи на идеята на регулацията на европейско ниво, а често е и невъзможно поради следното: Лицето/лицата, изготвящи проспекта, могат да включат информация от финансовите отчети на Емитента директно или чрез препратка. В първия случай обикновено част от финансовата или другата информация от финансовия отчет се копира от отчета и се поставя на съответното място в проспекта. При втория (рядко прилаган) случай в проспекта изобщо не се включва директно информация от финансовите отчети, а е налице единствено препратка към публикациите на тези отчети на съответните места в проспекта. Отговорността за правилното копиране, поставяне и анализиране/интерпретиране (ако е налице такова) на тази информация, както и за евентуалните препратки, е изцяло на лицето, изготвящо проспекта. Лицето, изготвило финансовия отчет няма нито ангажимент, нито задължение да проверява дали включената в проспекта информация от финансовите отчети е вярна и пълна, нито може да носи отговорност за това, доколкото не то изготвя проспекта. Както е видно от горепосочените текстове в чл. 89м и чл. 100м, те могат да носят само отговорност за данните в изготвените от тях финансови отчети. Доколкото историческата финансова информация, която се включва в проспекта включва в общия случай тригодишен период, често се случва в рамките на този период, съставителите на финансовите отчети да бъдат сменени по различни		предложения и на останалите пазарни участници, които ще бъдат засегнати от предлаганите изменения в нормативната уредба.

	причини. В редица случаи (например дисциплинарно уволнение на съответния служител, преместване в друг град/страна или смърт) такава декларация не може да бъде осигурена от Емитента дори и при най-добро желание от негова страна, а в случаите когато може да бъде осигурена е свързана с допълнителни разходи за него под формата на възнаграждения за съответното лице/лица. Всичко казано по-горе за лицата по чл. 18 от ЗСчет. (съставителите на финансовите отчети) важи в още по-голяма степен за регистрираните одитори на съответния емитент. Изискването те да декларират, че съдържащата се в проспекта информация е вярна и пълна (дори и само по отношение на информацията, която е извлечена от одитираните финансови отчети), би изисквало от тях да направят своеобразен одит на проспекта, което отново е свързано със допълнителни разходи за Емитента. Когато става дума за големи международни одиторски компании, тези разходи могат да бъдат значителни, особено при сравнително малкия размер на емисиите на българския капиталов пазар. В случаите когато е налице промяна на одитора, събирането на всички тези декларации става почти невъзможно. В немалко случаи пък одиторите отказват да „проверяват“ проспекта и да поемат отговорност за неговото съдържание, аргументирайки се, че в Одиторските стандарти не е предвидена подобна процедура, нито от тях се изисква подобен ангажимент. •Следва да се има предвид, че по наша информация в нито една друга страна-членка в рамките на процедурата на одобряване на проспект, не се изисква представянето на декларации с подобен текст от съставителите на финансови отчети и/или одиторите. Това представлява допълнителна тежест за българските емитенти и то тежест, срещу която не е налице никаква обществена полза, нито по-голяма защита за инвеститорите или за които и да е други лица. Не на последно място, солидарната отговорност на съставителите и одиторите за финансовата информация, която е включена в изготвените, съответно одитираните от тях отчети, е базирана на		

	изричен законов текст и не е необходимо допълнителното ѝ деклариране. 4. Чл. 89м се изменя така: а) ал. 3 се изменя, както следва: „(3) Когато подписката приключи неуспешно, без да бъдат изпълнени предвидените в проспекта условия, в срок до един месец от уведомлението по чл. 89л, ал. 3 набраните суми се връщат на лицата, записали ценни книжа, заедно с начислените от банката по ал. 1 лихви.“ б) създават се нови ал. 5 и ал.6: „(5) В случай, че увеличението на капитала не е вписано в търговския регистър, емитентът или предложителят уведомяват комисията в срок от 3 работни дни от датата на постановения отказ. (6) В случай, че в срок до 10 работни дни от дата на постановения отказ по ал. 5 емитентът или предложителят не представи на комисията доказателства за предприети от него допълнителни действия за вписване на увеличаването на капитала си в търговския регистър, набраните суми се връщат на лицата, записали ценни книжа, заедно с начислените от банката по ал. 1 лихви до един месец от уведомлението по ал.5. Ал. 4 се прилага съответно.“ **Мотиви**: Чрез горепосочените промени се урежда хипотезата, при която подписката приключва успешно, но по някакви причини впоследствие Агенцията по вписванията откаже да впише увеличението на капитала. С горепосочените текстове се дава процедура и срок за действие при подобна хипотеза. 5. Нова редакция на чл. 100а, ал. 9, изр. 2 от ЗППЦК При неизпълнение и пристъпване към принудително удовлетворяване, довереникът може да поеме защитата само в изпълнение на решенията на Общото събрание на облигационерите (ОСО), като колективен представител и с оглед защитата не на отделни облигационери, като с това не се ограничава правото на всеки отделен облигационери да защитава правата си самостоятелно и това е подробно разписано в ЗППЦК и други законови актове. Решението за поемане на защитата от		

	довереника задължително се съпровожда и с решение на облигационерите относно разноските, свързани с тази защита. И тук възниква въпросът за уреждане на взаимоотношенията между облигационерите по въпроса за тези разноски, който следва да се уреди в условията на емисията или по друг начин чрез уредба как се вземат решенията на ОСО и те да обвързват всички облигационери, като онези облигационери, които не изпълнят решенията на ОСО и с това причинят щети на останалите, да носят материална отговорност пред другите. В случай, че не се вземе решение за колективна защита чрез довереника, всеки облигационер може да предприеме самостоятелно действия и очевидно в този случай ще поеме и свързаните с това разноски. Тези разноски, особено в такъв голям размер, не следва да се възлагат на довереника. Във връзка с гореизложеното, предлагаме следната редакция на чл. 100а, ал. 9, изр. 2 от ЗППЦК: "(9) Ако не е уредено друго в условията на емисията и/или в споразумение между облигационерите, разходите по принудителното изпълнение върху имуществото на емитента за вземанията на облигационерите, включително такси, адвокатски и юрисконсултски възнаграждения и други подобни, се разпределят пропорционално на притежаваните дялове от облигационната емисия, с решение на Общото събрание на облигационерите, взето по реда на чл. 100б, ал. 4. Довереникът не отговаря за събиране на вземанията на облигационерите, в случай на неизпълнение от емитента на задълженията му по облигационния заем, ако общото събрание на облигационерите не вземе решение по изречение първо или някои от облигационерите не преведат дължимите съгласно решението по изречение първо от тях суми за разноски по изпълнението.“ 6. Чл. 100б се изменя така: а) ал. 1, т. 2 се изменя, както следва: „2. задължение на емитента да спазва определени финансови показатели до погасяване на облигационния заем.“		

	б) ал. 2 се отменя. **Мотиви**: Записаните в закона финансови коефициенти не са приложими и адекватни към всяка облигационна емисия. Емитентът, съответно облигационерите трябва да имат свободата и гъвкавостта да залагат такива финансови показатели, които са адекватни за конкретния емитент и емисия. 7. Чл. 100и1 се отменя. Мотиви: Текстът е излишен, доколкото за всеки емитент е задължително да спазва изискванията за разкриване на информация. 8. В Чл. 116, ал. 1 да отпадне текстът „…да е за конкретно общо събрание, да е изрично и…“, съответно да отпаднат в ал. 1 на чл. 116 и т. 3, 4 и 5, които касаят конкретния дневен ред на ОСА (т. 3), предложенията за решения (т. 4) и начина на гласуване по всеки от въпросите. Мотиви: Горепосоченото изискване за пълномощното решаваше проблеми на един вече изминал етап на българския капиталов пазар, когато измамите с пълномощни бяха често срещани. На сегашния етап подобно изискване по-скоро затруднява участието на акционерите в Общото събрание на акционерите (ОСА), доколкото налага ненужна административна тежест. Чрез подобно изискване се лишават от право на участие в ОСА например доверителите по договорите за доверително управление (ДДУ), по които довереникът има право например да продаде акциите им без изрично нареждане от доверителя, само на база ДДУ, но за участие в ОСА трябва да се изиска от тях изрично пълномощно. Горепосочената корекция не противоречи и на релевантното европейско законодателство, доколкото в него се предвижда, че подобно изискване може (но не е задължително) да се заложи в съответното законодателство на държавата-членка. 9. Чл. 148ж да мине преди Раздел II. **Мотиви**: Чисто редакционно е логично доколкото в чл. 148ж се уреждат хипотези, свързани с разкриването на дялово участие, а не такива, свързани с търговото предложение.		

	10. В чл. 149, ал 3 се изменя както следва: „(3) При придобиване чрез свързани лица, както и в случаите на ал. 2, т. 1, търгов предложител е лицето, което пряко притежава най-голям от общия брой притежавани гласове, а в случаите на ал. 2, т. 2 - лицето, за чиято сметка се притежават акциите, освен в случаите когато тези лица посочат друг търгов предложител измежду тях.“ **Мотиви**: Сегашния законов текст, които определя императивно кой да е търговия предложител често създава проблеми особено при множество свързани лица. Може да се окаже, че действието на едно лице поражда задължение за друго такова, макар и свързано. Възможно е акционерът, който притежава най-голям брой акции да не разполага с нужните средства за отправяне на търгово предложение или да не знае за това си задължение. Затова според нас е хубаво да се остави и вариант, при който свързаните лица, или лицата, участващи в споразумение, да могат да определят друг акционер за търгов предложител. 11. Чл. 149 се изменя така: а) ал. 9 се изменя, както следва: „(9) Задължение по ал. 6, съответно по ал. 8, не възниква за лице, осъществило в рамките на една година преди преминаването на праг по ал. 6, съответно по ал. 8, търгово предлагане по ал. 1 или търгово предлагане по ал. 6 в хипотезата на преминат праг от 50 на сто от гласовете в общото събрание на публичното дружество, или търгово предлагане по чл. 149б, при което предложението е за придобиване на всички останали акции, цената е определена съгласно чл. 150, ал. 7 и в резултат на търговото предлагане лицето е придобило повече от 50 на сто от гласовете в общото събрание на публичното дружество, както и за лице, преминало праг по ал. 6, съответно по ал. 8, в резултат на такова търгово предлагане. б) ал. 10 се изменя, както следва: „(10) Задължението по ал. 1 не възниква за лице, преминало посочения в ал. 1 праг в резултат на осъществяване на търгово предложение по чл.		

	149б, при което предложението е за придобиване на всички останали акции и цената е определена съгласно чл. 150, ал. 7.“ **Мотиви**: С промените се прецизират текстовете на двете алинеи. Досегашното изискване в ал. 9, предложението да е отправено до всички акционери, не е издържано, доколкото всички ТП по реда на Раздел II на глава 11 от ЗППЦК са до всички акционери. Според нас правилното изискване е предложението да е за придобиване на всички останали акции, което е задължителна характеристика на ТП по чл. 149 и 149а, но е само опция за ТП по чл. 149б от ЗППЦК. Що се отнася до промяната в ал. 10, досегашния текст „търгово предложение по чл. 149б, отговарящо на изискванията“ е неясен и не дефинира ясно на кои изисквания трябва да отговаря ТП по чл. 149б. Предлагаме изискванията да са аналогични на тези в ал. 9 (в новата ѝ редакция) – предложението да е за придобиване на всички останали акции и цената е определена съгласно чл. 150, ал. 7 от ЗППЦК. 12. В Чл. 150 ал. 7, т. 3 отпада изразът: „в случаите, когато цената на акциите не може да бъде определена съгласно предходното изречение, тя се определя като по-високата между последната емисионна стойност и последната цена, платена от търговия предложител.“ **Мотиви**: Липсата на какъвто и да е срок в горепосочения текст според нас крие рискове определената по този начин цена да се различава драстично от пазарната и/или справедливата такава. Това важи в особено голяма степен за неликвидни компании, акциите на които не се търгуват от месеци и години. Предлагаме тази хипотеза да отпадне и цената да се определя по реда на останалите точки на ал. 7. 13. Чл. 150, ал. 12 се изменя какво следва: „(12) Срокът по ал. 2, т. 7 не може да бъде по-кратък от 14 дни и по-дълъг от 70 дни от деня на публикуването на търговото предложение, освен в случаите на отправено конкурентно търгово предложение,		

	когато срокът на търговото предложение се удължава до изтичането на срока за приемане на конкурентното търгово предложение.“ Мотиви: Заложеният в закона минимален срок в повечето случаи е ненужно дълъг, като в него обичайно не се случва нищо или се случва в първите или последните дни. Затова предлагаме като минимален срок да се заложи минималният съгласно Директива 2004/25/ЕО относно предложенията за поглъщане – 14 дни, а Предложителят сам да решава дали в конкретния случай този срок му е достатъчен или иска да заложи по-дълъг. 14. Чл. 151 се изменя така: а) ал. 1 се изменя, както следва: „(1) Търговите предложения по чл. 149 и 149а се регистрират в комисията и могат да бъдат публикувани, ако в срок 20 работни дни комисията не издаде временна забрана. Непроизнасянето на комисията в срока по изречение първо се смята за мълчаливо потвърждение на търговото предложение.“ б) Създава се нова ал. 2: „(2) Търговите предложения по чл. 149б се регистрират в комисията и могат да бъдат публикувани, ако в срок 3 работни дни комисията не издаде временна забрана. Непроизнасянето на комисията в срока по изречение първо се смята за мълчаливо потвърждение на търговото предложение.“ в) Сегашната ал. 2 става ал. 3 и се изменя както следва: „(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат за търгово предложение за придобиване и/или замяна на акции с право на глас на дружество, което е със седалище в държава членка и чиито акции са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България, което е подлежало на одобрение и е одобрено от компетентния орган на държава членка. В този случай комисията може да изиска от търговия предложител да изготви превод на търговото предложение, както и да включи в него допълнителна информация, която е специфична за пазара в Република България и се отнася до условията за приемане на търговото		

	предложение, получаването на цената на акциите или разменната им стойност, както и до дължимите такси във връзка с тях.“ г) Сегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя както следва: „(4) В деня на регистрацията по ал. 1 и ал. 2 търговият предложител е длъжен да представи предложението на управителния орган на дружеството - обект на търгово предложение, на представителите на своите служители или на служителите, когато няма такива представители, както и на регулирания пазар, на който са допуснати до търговия акциите на дружеството. В уведомленията до тях изрично се посочва, че комисията още не е взела отношение по предложението.“ Следва да се извърши преномериране след това на алинеите и преглед на препратките. **Мотиви:** С горепосочените промени се разделят сроковете при задължителните ТП по чл. 149 и 149а и доброволното такова по чл. 149б. Докато при първите по-дългият срок е донякъде оправдан с изискването за обосновка на справедливата цена, то при доброволното ТП по чл. 149б е възможно този срок да се съкрати значително, защото от една страна, там изискванията към предложението са минимални, а от друга страна, за предложителя е важно то да може да се случи в максимално кратък срок, за да може предлаганата от него цена да е съобразена с пазарната такава. 15. Чл. 152 се изменя така: а) ал. 1 се изменя, както следва: „(1) Ако представените документи са нередовни, нужна е допълнителна информация или доказателства за верността на данните, в срок 20 работни дни от регистрацията на предложението по чл. 149 и чл. 149а комисията издава временна забрана за публикуване на предложението и изпраща съобщение за констатираните непълноти и несъответствия или за исканата допълнителна информация и доказателства. Комисията може да изиска всякаква информация относно търговото предложение, която и е необходима за осъществяване на нейните функции, и от членовете на управителния орган на предложителя - юридическо лице,		

	дружеството - обект на търгово предложение, акционерите и членовете на управителния орган на дружеството - обект на търгово предложение, както и от свързаните с тях лица.“ б) Създава се нова ал. 2: (2) Ако представените документи са нередовни, нужна е допълнителна информация или доказателства за верността на данните, в срок 3 работни дни от регистрацията на предложението по чл. 149бкомисията издава временна забрана за публикуване на предложението и изпраща съобщение за констатираните непълноти и несъответствия или за исканата допълнителна информация и доказателства. Комисията може да изиска всякаква информация относно търговото предложение, която и е необходима за осъществяване на нейните функции, и от членовете на управителния орган на предложителя - юридическо лице, дружеството - обект на търгово предложение, акционерите и членовете на управителния орган на дружеството - обект на търгово предложение, както и от свързаните с тях лица.“ в) ал. 2 става ал. 3, като след това следва да се прегледат препратките. 16. Чл. 153 се изменя така: а) ал. 1 се изменя, както следва: „(1) Ако в срок 10 работни дни от получаването на исканите документи комисията не издаде окончателна забрана за публикуване на предложението по чл. 149 и 149а, предложителят може да го публикува.“ б) Създава се нова ал. 2: „(2) Ако в срок 2 работни дни от получаването на исканите документи комисията не издаде окончателна забрана за публикуване на предложението по чл. 149б, предложителят може да го публикува.“ Следва да се прегледа номерацията на алинеите след това. Мотиви: Мотивите са аналогични на горепосочените – по-къс срок за разглеждане на коригирано доброволно ТП по чл. 149б. 17. В Чл. 154, ал. 1 думите „в един централен ежедневник или“ се заличават.		

	18. В Чл. 155, ал. 1 думите „в един централен ежедневник или“ се заличават. **Мотиви** по т. 18 и 19 по-горе: Централните ежедневници вече не се използват за публикации, а и са на изчезване. 20. В чл. 157а, ал. 5 думите „14 дни“ се заменят със „7 дни“. **Мотиви**: Срокът за одобрение на процедурата е ненужно дълъг при положение, че тя се предхожда от задължително ТП, което вече е разгледано/одобрено от регулатора. ДОПЪЛНИТЕЛНО ПОСТАВЯМЕ НА ВАШЕТО ВНИМАНИЕ И НЯКОИ ТЕМИ СВЪРЗАНИ С ЕВЕНТУАЛНИ ПО-СЕРИОЗНИ ПРОМЕНИ В ЗППЦК: А. Никъде в ЗППЦК не е разгледана хипотезата, при която Европейско дружество по Търговския закон става публично и впоследствие например смени седалището си в друга държава-членка на Европейския съюз. Сега в чл. 110 от ЗППЦК е записано, че публично дружество може да е само дружество със седалище в България. Б. Да се обмисли вариантът функцията на директора за връзки с инвеститорите (ДВИ) да не изисква да се изпълнява от „лице на трудов договор“, а да може да е и юридическо лице (ЮЛ) по аналогия с функцията „съветник на пазар БЕАМ“. И в момента много публични дружества не разполагат с лица с нужната квалификация и опит да бъдат ДВИ и затова често за това се използват външни консултанти. Предлагаме да се обмисли вариантът тази практика да бъде официализирана при сериозни гаранции за независимост и недопускане на конфликти на интереси и злоупотреба с вътрешна информация. В. Да се обмисли вариантът за допускане на доброволно ТП по чл. 149б и за предложител, който иска да придобие по-малко от 1/3 от гласовете в ОСА. По този начин ще се позволи и придобиването на по-малки пакети акции да става при условията на равнопоставеност между акционерите и при еднакви условия за всички.		

	Г. Молим за становище, което да посочва практиката на КФН и тълкуване на текста, във връзка с неяснотата как се броят гласовете в ОСА на публично дружество за целите на Глава Единадесета, Раздел II, при наличие на обратно изкупени акции, които нямат право на глас, докато се държат от дружеството. Да се обсъди дали е уместно да бъде приета нова алинея на чл. 149, която определя изрично, че в броя гласове в общото събрание на публично дружество не влизат обратно изкупените акции. НА ТРЕТО МЯСТО, ПРЕДЛАГАМЕ ДА СЕ НАПРАВЯТ ИЗМЕНЕНИЯ И ДОПЪЛНЕНИЯ В ЗПФИ, КАКТО СЛЕДВА: 1. По чл. 10, ал. 4 от ЗПФИ Предлагаме да се допълни изключението по чл. 10, ал. 4 **с дейността по хеджиране**, т.е. инвестиционните посредници, които нямат пълен лиценз, да могат да извършват сделки по хеджиране на собствените си позиции, като например валутните позиции. Предложението е обусловено от практиката поради факта, че приходите на един посредник може да бъдат в една валута, а разходите в друга и с оглед управление на валутния си риск ИП да има възможност да хеджира своите валутни позиции чрез различни инструменти. В този смисъл предлагаме текстът на чл. 10, ал. 4 да се допълни, както следва: „(4) За целите на ал. 2 и 3 поддържането на позиции във финансови инструменти извън търговския портфейл с цел инвестиране на собствен капитал **и хеджиране** не се смята за извършване на дейност по чл. 6, ал. 2, т. 3.“ 2. По §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗПФИ Предлагаме да се премахне разликата в дефинициите на прехвърлими ценни книжа по §1, т. 1 от ДР на ЗПФИ и по MIFID, като се внесат съответни промени в ЗПФИ: 1. „Прехвърлими ценни книжа" са класовете ценни книжа, ~~**регистрирани по сметки в централен депозитар на ценни книжа**~~,		

	които могат да се търгуват на капиталовия пазар, с изключение на платежните инструменти, като:		
Институт на дипломираните експерт - счетоводители в България (ИДЕС)	По §24 относно Закона за независимия финансов одит и изразяването на сигурност по устойчивостта и създаване на нов чл. 95а връчване чрез системата за сигурно електронно връчване: Считаме, че целият текст трябва да отпадне, тъй като предлагането му всъщност не е във връзка със създаването и функционирането на европейската единна точка за достъп. На стр. 5 от мотивите към законопроекта е посочено: „Измененията са свързани с определяне на национално ниво на органи за събиране на данни в отделните закони, а именно Комисията за финансов надзор, Българската народна банка, Агенция по вписванията и Комисията за надзор над регистрираните одитори, съобразно секторните им правомощия и поднадзорни лица. Също така, измененията са свързани и с посочване в относимата правна рамка на изискванията относно машинночетимия формат на информацията, както и определения за съответния пазарен субект набор от метаданни, които следва да я придружават.“ Начинът на уведомяване на одиторите за издадени актове от надзорния орган няма касателство с гореописаната материя. В мотивите към проектозакона не е направена конкретна обосновка на необходимостта от промяна в съществуващия начин на уведомяване. Това поражда опасение, че промяната ще се приеме без да й бъде отделено специално внимание за обсъждане като наложителност и процедура, тъй като е извън фокуса на основната проблематика на предлаганите промени (очертана в горецитирания пасаж). Допълнително, една такава промяна предполага и внимателно обсъждане между професионалната организация ИДЕС и Комисията за публичен надзор на регистрираните одитори предложените текстове ал. 1 и ал. 3 на чл. 95а. от гледна точка, че там пише "всички документи" в производства по инспекции и разследвания. Това е проблемен въпрос	**Не се приема**	Становището на ИДЕС е подадено след срока за обществено обсъждане, а разгледани по същество изложените в него аргументи не могат да се приемат за основателни, като са изложени мотиви за неприемането им. Електронното връчване чрез системата за сигурно електронно връчване - ССЕВ ще облекчи административното взаимодействие, ще намали забавянията, произтичащи от традиционните способи за връчване, и ще допринесе за по-ефективно прилагане на надзорните правомощия. Подобна уредба вече е приета в Закона за независимия финансов одит и изразяването на сигурност по устойчивостта (ЗНФОИСУ) и се предвижда и в други законодателни инициативи, включително в Закона за автомобилните превози. В пози смисъл, предложените с ПЗР на ЗИД на ЗППЦК разпоредби доразвиват

	тъй като, от една страна, това е чисто технически непостижимо и предполага време и подготовка; а от друга - става въпрос за обмен на много конфиденциална информация на различни предприятия и би следвало тук да се прецизира съдържанието на това какво и как е резонно да се връчва/съобщава/разменя през системата и по други канали, вкл. и какво точно следва да преминава през системата при комуникация с КПНРО. С предлаганата разпоредба се приема една оборима законова презумпция за знание (уведомяване) на одитора за изпратения му документ. Това често нарушава правата му на защита, тъй като често е свързано с изпълнение на определено активно поведение (извършване на разпоредени му действия в определен срок) или защитата му срещу увреждащи го актове на надзорния орган. Ако одиторът не се уведоми реално (а само предполагаемо) за увреждащия го административен акт, той може да пропусне възможността да го обжалва, което е недопустимо и нарушава основни права на всеки гражданин. В ЗНФОИСУ и чл. 18а от АПК има предвидени достатъчно начини за съобщаване на актовете на техните адресати и изобщо на заинтересованите лица. С предлаганата нова разпоредба на чл. 95а се създава алтернативен и объркващ за адресатите на разпоредбата ред за съобщаване, като може да се направи обосновано предположение, че този начин на връчване ще бъде предпочитан като по-кратък, тъй като при изчерпването му съобщението се счита за връчено без да се преминава към друг начин на уведомяване. Това противоречи на цялостната концепция на законодателя, залегнала в чл. 18а от АПК и не следва да се създават такива законови прецеденти. Все пак, ако се прецени, че разпоредбата трябва да остане, то **предлагаме последното изречение на алинея първа** „В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, решението се смята за връчено в първия ден след изтичането на този		заложените в ЗНФОИСУ изисквания, свързани със задължението за създаване на профил в ССЕВ за поднадзорните на КПНРО лица. Следва да се отбележи, че доколкото ССЕВ се поддържа от Министерството на електронното управление и е безплатна за ползване, то прилагането на допълнителните предложения не е свързано със създаването на технически затруднения или допълнителни разходи за заинтересованите страни. С предложените промени в ЗНФОИСУ се предвижда възможност, а не ексклузивност за връчване на посочените в чл. 95а актове и размяна на документи между КПНРО и поднадзорните й лица в рамките на упражняваните законоустановени функции и правомощия през ССЕВ, без това да изключва останалите законоустановени способи за връчване/ размяна на книжа. Реализирането на посоченото предложение ще създаде предпоставки за още по-

	срок.“ Да отпадне и да се замени с „В случай че съобщението не е изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, съобщението се връчва по реда на чл.18а от АПК.“ Също в случай, че се приеме разпоредбата и бъде създаден в ЗНФОИСУ нов чл. 95а, то в алинея трета изразът „по чл. 85-88“ следва да отпадне. Предложението ни е свързано с разпоредбата на чл. 85, ал. 3 от ЗНФОИСУ, съгласно която: „Комисията може да делегира на ИДЕС функциите по контрола за гарантиране на качеството на професионалната дейност на регистрираните одитори по задължителния финансов одит и задължителните ангажименти за сигурност по устойчивостта, към предприятия, които не са от обществен интерес.“ Тъй като такова делегиране е налице, по отношение за одиторите, които не одитират ГФО на предприятия от обществен интерес, ИДЕС чрез свой специален орган (Съветът за контрол по качеството на одиторските услуги) извършва инспекциите на дейността на тези одитори по реда на чл. 90 от закона, който в ал. 2 препраща към реда по чл. 87 и 88 от закона. Предложението ни за отпадането на препратката „по чл. 85 – 88“ е с цел да се разграничи осъществяването на надзорните функции от страна на КПНРО чрез инспекции и разследвания, от възможността Комисията да делегира на ИДЕС функциите по контрола за гарантиране на качеството на професионалната дейност на регистрираните одитори по задължителния финансов одит и задължителните ангажименти за сигурност по устойчивостта, към предприятия, които не са от обществен интерес, както е записано в чл. 85, ал. 3 от ЗНФОИСУ. Следва да се има предвид, че дори и при делегираната функция на ИДЕС, контрольорите от ИДЕС могат, когато са оправомощени от председателя на Комисията, и на които е възложено извършването на инспекцията или разследването, да съставят актове за установяване на нарушенията. Това още веднъж потвърждава, че е необходимо		ефективно използване на ССЕВ и по-голяма бързина и оперативност при обмен на информация в хода на предоставяните от КПНРО административни услуги, упражняваните надзорни правомощия, осъществяването на административнонаказателната дейност и обмена на информация в рамките на осъществяваните инспекции и разследвания. Не могат да се възприемат аргументите за потенциално увреждане и/или недостатъчна защита на правата на адресатите на актовете на КПНРО при прилагане на възможността за връчването им по реда на чл. 95а, доколкото тази разпоредба възпроизвежда действаща разпоредба на чл. 29в от АПК за връчване на съобщения и книжа от административните органи, като такава възможност е предвидена и за връчване на съобщения и книжа в съдебните производства. На следващо място, всички регистрирани одитори имат

	проверките, които могат да бъдат извършвани само от контрольорите от ИДЕС, да не бъдат включени в текста на ал. 3 на новия член 95а., защото систематично предложения нов член 95а е в глава XI ИЗДАВАНЕ И ОБЖАЛВАНЕ НА АКТОВЕ НА КОМИСИЯТА (а не на ИДЕС, предвид делегираната функция).		законово задължение да създадат регистрация в ССЕВ, като условие за вписването им във водения от КПНРО регистър по чл. 20 от ЗНФОИСУ. И към настоящия момент съществена част от кореспонденцията между КПНРО и РО се осъществява през ССЕВ. В този смисъл аргумента за „техническа неприложимост“ е лишен от съдържание. Аргументите за недостатъчна сигурност на ССЕВ са напълно несъстоятелни. Системата е създадена и поддържана от Министерство на електронното управление и дори в наименованието й се акцентира върху една от основните й характеристики, а именно нейната „сигурност“. По отношение на искането за отпадане на препратката „по чл. 85-88“ в чл. 95а, ал. 3 по аргумент за това, че понастоящем има действащо споразумение между КПНРО и ИДЕС, с което Комисията делегира част от надзорните си функции на професионалната

			организация, а систематичното място на чл. 95а е в глава 11 от ЗНФОИСУ, която касае издаване и обжалване на актове единствено на Комисията, следва да се има предвид, че няма и не може да има законодателен подход на нормативно валидиране на последиците от акт с временен характер (споразумение, валидно до оттеглянето му), който да изключва приложението на общата законова постановка заради възможността да се реализира специална делегация на функции и правомощия от техния титуляр. Разпоредбата на чл. 85, ал. 3 ЗНФОИСУ предвижда само възможност за делегиране на функции от КПНРО на ИДЕС за временното им упражняване до оттегляне на упълномощаването. Прилагането на разпоредбата на чл. 95а, ал. 3 в конкретната хипотеза би се прилагала по аналогия от ИДЕС в рамките на делегираните правомощия.
	Отново в случай, че се приеме §25, т. 3 от проектозакона и се създаде чл. 95а, за да бъде практически приложима предвидената разпоредба на	**Приема се по принцип**	Необходимостта от въвеждане на задължение за

	ал. 4 („Всички документи и други съобщения във връзка с изпълнение функциите на Комисията по чл. 107 - 109 могат да се съобщават по реда на ал. 1.“), **се налага да се измени разпоредбата на чл. 109, ал. 3 от ЗНФОИСУ, където следва да се добави нова т. 5 – персонален профил на председателя на Одитния комитет**. Промяната е наложителна, тъй като председателят на Одитния комитет е персонално задълженото лице за комуникация с КПНРО, съгласно изискванията на чл. 108, ал. 1, т. 7 и 9 от ЗНФОИСУ, както и на чл. 109, ал. 4 от същия закон. Допълнително в чл. 110, ал. 8 и 9 от ЗНФОИСУ са предвидени глоби за председателя на Одитния комитет при неспазване на изброените по-горе задължения.		председателите на одитни комитети за създаване на профили в ССЕВ ще бъде разгледана и обсъдена при подготовката на последващи промени в ЗНФОИСУ.
	По отношение на предвидената в §24, т. 4 от проекта разпоредба: В тази разпоредба на законопроекта се предвижда създаването на нова алинея 3 в чл. 111 от ЗНФОИСУ, с която се предвижда Комисията да предоставя информация за приложени надзорни мерки и наложени административни наказания на съответния одитор за целите на предоставяне на информация чрез европейската единна точка за достъп. Считаме, че **в тази разпоредба следва за яснота и прецизност да се допълни уточнението**, че се предоставя информация по отношение на **влязло в законна сила наложено** административно наказание.	**Не се приема**	Направеното предложение не е необходимо, тъй като при систематичния прочит на действащия текст на чл. 111, ал. 1 и новата ал. 3, създадена за целите на предоставянето на достъп до единната европейска точка за достъп става ясно, че КПНРО по силата на ал. 1, публикува **всички наложени и влезли в сила** административни наказания и надзорни мерки, а новата **ал. 3 препраща към ал. 1,** в която именно е указано, че наказанията следва да са влезли в сила. В този смисъл с предложената ал. 3 изрично се указва, че Комисията предоставя информацията за всяка приложена надзорна

			мярка и всяко наложено административно наказание **по ал. 1** за целите на предоставянето на достъп до тази информация чрез европейската единна точка.